

VERSLAG VAN EEN REISJE NAAR FALSTERBO IN SEPTEMBER 1989

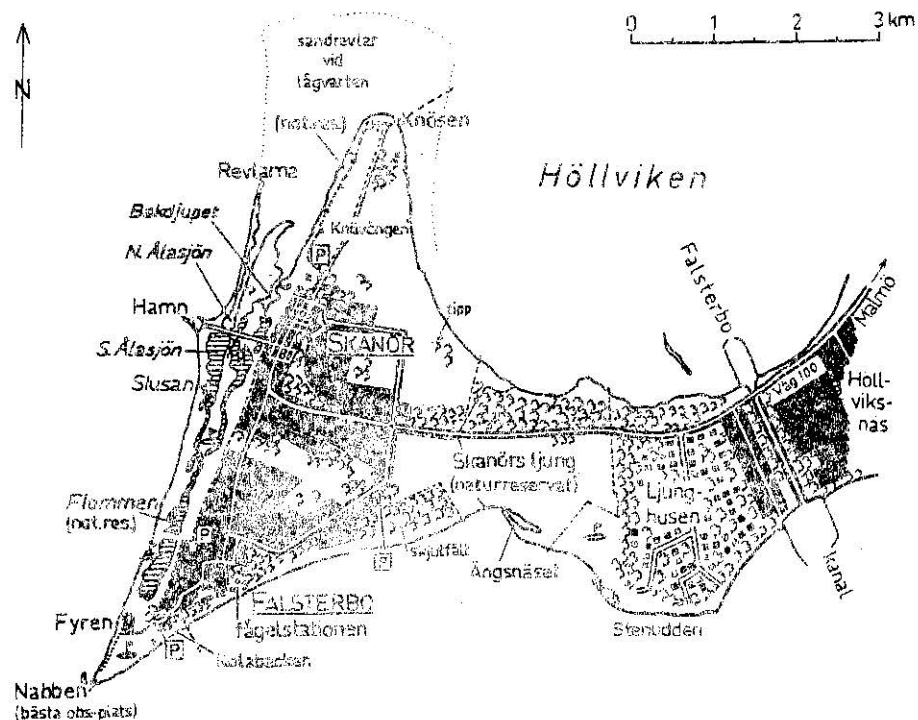
Willem van der Waal

zaterdag 9 september

Op vrijdagavond 8 september reden er twee auto's gevuld met Annelies, Hessel, Menno, Han, Frank, Ineke en Willem 's nachts om twaalf uur vanuit Amsterdam naar Travemünde. De ook met proviand gevulde auto's boorden zich onderweg door enkele felle mistbanken en even voor Borne in Tukkerland werd er voor sommige excursiegangers een nieuwe vaderlandse vogelsoort gescoord, namelijk de Kerkuil. Helaas was het dier versuft op de weg gaan zitten door een vermoedelijke klap van een auto, zodat de Kerkuil geen lang leven meer beschoren leek. Overigens verliep de reis voorspoedig en ruim op tijd werd Travemünde bereikt. Onder het genot van heerlijke brötchen en kuchen van een vroege bakker wachtten we op het tijdstip dat de boot zou vertrekken. Het schip vertrok op tijd, zodat alles volgens schema liep.

Op zee was veel bewolking en mist, maar halverwege de tocht werd de lucht prachtig blauw en leek het wel een heuse cruise. Midden op zee vloog een Sperwer, later een Wespindief en ook nog een juv. Dwergmeeuw.

Veilig in Trelleborg aangekomen, met rood verbrande koppen, snel in de auto's en hup richting Falsterbo. Aldaar gauw de tenten opgezet, gegeten en gedronken en vermoeid de bedden opgezocht.

zondag 10 september

Na het ontwaken, ontbijten en koffiedrinken gingen wij snel voor de eerste maal richting Nabben. Het was half bewolkt met een oostenwind kracht 2 Beaufort en het is ongeveer 12 °C. Het enige vermeldenswaardige daar bleek een Boeruitter en een over zee trekkende Stormvalk te zijn. Nou dat was dus de beroemde Punt! Veel mensen, weinig vogels. Dan maar naar de hei (Ljung geheten). De wind die inmiddels was opgelopen tot kracht 2 à 7 en die uit het westen blies bracht geen vogels. Slechts een Visarend trotseerde de wind. Het alternatief was een wandeling en wel richting voormalig spoorlijntje en Dennaebos, omdat je dan lekker uit de wind kon lopen. En daar werd noodgedwongen een tijdelijke telpost opgericht om tussen 15.30 en 16.30 uur een aanhoudende stroom Kraanvogels te tellen. Achtereenvolgens passeerden groepen van 2, 30, 15, 30, 67, 90 (waarvan 20% jeug), 44, 11, 56, 3, 47, 72, 37, 68, 44, 52, 91, 69, 43, 234, 51, 58, 6 en 28 samen 1237 exemplaren. Als we hierbij de niet-exact getelde verweg groepen bij op tellen kwamen we op 1400 exemplaren. Een voor Skåne ongewoon hoge aantal en voor Falsterbo een rekord! (Brom: vogelstation Falsterbo). Dat er ook nog een

Smelleken, 1e k ♀ en een Blauwe Kiekendief, ad ♂ en een Bruine Kiekendief ♀ met een zeer volle krop werden gezien, ach wie maalt daarom? Hè, hè wat een getell! Om daarvan te herstellen liepen we nog een eind om. Het zoogdier Boommarter bleek de mens als nieuwe soort op zijn lijst te willen hebben, daarom benaderde hij de mens tot op twee meter, niet wetend dat hij daarom heel dom en makkelijk door de mens op de lijst van nieuwe zoogdieren werd geplaatst. Dank je wel Boommarter!

maandag 11 september

Bij het ontwaken bleek de wolkeloze lucht te verleidelijk. Dus snel naar de punt. Maar wat een tegenvaller! Het is slechts 5 °C en er staat een harde noordenwind kracht 6 Beaufort. Wat een kou, wat een vogels. Geen vogel te zien totdat een Belgische vogelaar ons vroeg wat daar op die vlaggestok

zat, waar ook de andere vogelaars naar keken. Er weerklonk een opgewonden krachtterm van Willem, want er zat zomaar een Sperweruil op die vlaggestok! Wat wiebelig door de harde wind, maar o zo mooi zat die Sperweruil ons aan te kijken. De week kon niet meer stuk, al zou het de rest van de tijd regenen, al zou een vogel zich nog laten zien, dit was schitterend! Na enige tijd was de Sperweruil verdwenen, zodat toegesnelde vogelaars en Zweedse DBA'ers te laat kwamen. Achter de uil langs vloog nog een Gierzwaluw, zo zie je maar dat rustig aan doen 's morgens vroeg toch nog z'n voordelen had. Op de punt aangekomen was er enige trek waar te nemen, met als

vermeldenswaardige dieren twee maal 1 Wespendif, 1 Rode Wouw, 2 Boomleeuweriken en ter plekke 1 Kluut. Twee laffe Zwarte Kraaien dorsten niet weg te gaan en werden door sommige vogelaars voor jonge Roeken uitgemaakt. Zelfs de Belg zag dat het geen Roeken waren (maar dat zegt niet alles eigenlijk).

Eenmaal weer bij de tent gezeten steeg de temperatuur tot de aangename waarde van 15 °C en was ook de wind aanzienlijk minder. Kortom prima roofvogelweer en Tussen 11.00 uur en 13.00 uur zagen we de volgende vogels overkomen: Rode Wouw 11 ex, Blauwe Kiekendief 9 ex, Bruine Kiekendief 5 ex, Steppenbuizerd 2 ex, Ruigpootbuizerd 2 ex, Havik 1 ex (dit eerste k ♀ mannetje zou met zijn even oude zusje bleef de hele week in de buurt, we zagen ze elke dag). Verder zagen we nog een Wespendif, een Zwarte Wouw, een Slechtvalk, twee Schreeuwarenden en circa 400 Buizerden en circa 700 Sperwers.

Er werd ook nog een IJsgors waargenomen. Bij de camping hoorden we een Kuifmees en zagen we een groepje Kruisbekken. Bij Skanör werd een juveniele Grauwe Klauwier en een Roodkeelpieper waargenomen. Een 1e k ♀ Rietgans bleek zich tussen de wat gewonere eenden verstopt te hebben. Een succesvolle dag dus, het kon niet beter.

dinsdag 12 september

Dinsdag alweer, de tijd vliegt. Opstaan, enzovoort en weer naar Nabben. Het was zo'n 8 °C met wat wolken en een windje van 2 Beaufort uit alweer noord tot noordoost. Van 7.15 tot 9.15 uur liepen we wat rond op de punt en rond de vuurtoren. Slechts een Grote Gale Kwikstaart, een Roodkeelpieper, wat Ringmussen en voor de tweede dag een Grasmus verschenen in ons kijkerbeeld. Niet veel soeps en we rijden naar de tent om koffie te leuten. Van 10.00 tot 12.00 uur keken we omhoog en scoorden we 2 ♀ en 2 ♂ Blauwe Kiek, drie Rode Wouwen en een Bruine Kiekendief, nou nee dat was ook niet je dat en dus besloten we maar om in Malmö rond te gaan stappen. Alleen Frank bleef thuis om enige uren ongestoord te kunnen studeren. We zouden elkaar aan het eind van de middag weer in Skanör ontmoeten.

Daar zagen we een Bonte Vliegenvanger, een Braamsluiper, een Brilduiker, weer wat Grasmussen en de inmiddels vertrouwde Phylloscopii, Roodstaarten, Paapjes, etcetera. Ook zien we vanaf het Noormannenfort een Blauwe Kiekendief ad ♂ en een Smelleken ♀.

woensdag 13 september

Dit zou de dag van de meren worden, aldus werd democratisch besloten. Het was vrijwel onbewolkt en 12 - 15 °C met een wind van 5 Beaufort uit, jawel, noord tot noordoost. Eerst reden we naar Vombsjön. Onderweg troffen we 9 Rode Wouwen en een Boomvalk. Vombsjön bleek een uitstekende picknickplek en dus aten we lekker in het zonnetje onder het toezend oog van wat Zwarte Mezen. Het

meer zeff bleek doodstil en, op wat Futen na, verlaten. Een helicopteroefening veroorzaakte een herrie en er werden door de snuffelaars zoogdierprenten gelezen. Hup, verder maar weer naar Krankesjön. Dat was beter werk. Zeker omdat Hessel een nieuw militair object op zijn lifelist mocht zetten, namelijk een S103 tank. Op het meer een Brilduiker, boven het meer een vissende Visarend, een Bruine Kiekendief ♀ en twee overvliegende Kraanvogels. In het riet lieten de Rietzanger en een Kleine Karekiet zich horen en zo liet dit Skånse meer zich, vanaf de uitkijktoren, van zijn beste kant zien.

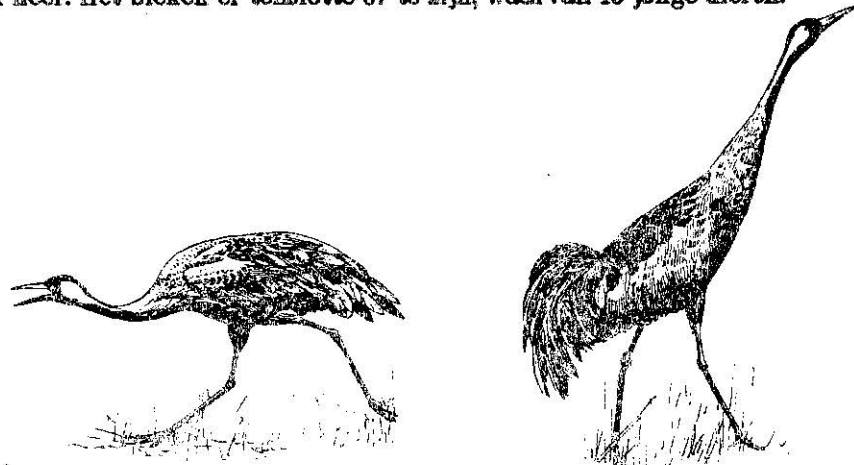
Op de terugweg zagen de weerkenners dat er iets in het weer aan het veranderen was.

donderdag 14 september

Ja hoor, het regende, zodat er kon worden uitgeelapen, heerlijk!

Vervolgens wandelden we bij een windje van 3 tot 4 Beaufort en een temperatuur van 10 °C toch maar van Nabben naar Skånör. Dat leverde langs het strand een Velduil op. Af en toe was het droog en we zagen nog een Roodkeelpieper, een Kleine Karokiet en de inmiddels dagelijkse Havik. De temperatuur steeg en het werd erg broeierig. Eenmaal weer op de punt teruggekomen begon het gelukkig weer te regenen, zodat het lekker fris werd. Onder natte omstandigheden bekeken we een Dwergmeeuw in winterkleed en 7 Kemphanen.

Na de regen werd het 'middags droog en we besloten de slaappleats van de Kraanvogels te bezoeken. Dat is Börringesjön en er vlogen zo'n duizend Kauwen, Roeken en Bonte Kraaien rond toen we er tegen zonsondergang arriveerden. Ook zij maakten zich gereed voor de nacht. Grauwe Ganzen hadden ook hun keus op het meer laten vallen als slaappleats, zodat horen en zien je verging. En daar kwamen de Kranen! In groepjes vlogen ze rond tot alle Kranen present waren en toen gingen ze opeens allen tegelijk neer. Het bleken er tenslotte 37 te zijn, waarvan 13 jonge dieren.

vrijdag 15 september

De voorlaatste dag alweer, windkracht 7 tot 8 uit het zuidwesten en 12 °C deden enkele dapperen toch besluiten om maar eens op de punt te gaan kijken. Door de knalharde wind viel er een Middelste Jager te zien die achter Grote Sterns en Zilvermeeuwen aanzat, maar tevergeefs. Dus de Jager koos maar weer zee en daar vlogen circa 250 Grauw Ganzen vanuit Denemarken naar de punt, alwaar zij op het wad gingen uitrusten. Zelfs een juveniele Grauwe Franjepoot zwom aan de westkant van Nabben rond. Op de terugweg ging de wind liggen en er kwam zowaar wat trek op gang. Veel Vinken, wat Kepen en ook wat Fuffars trokken weg. Ruidelmezen hoorden we en waarachtig zagen we boven de vinken 8 Ruidelmezen heel dapper naar zee vliegen. Vogelmoes brachten enkelen van het reisgezelschap de middag door in Trelleborg en anderen gingen nog een keer naar Skånör, waar zij nog een Roodkeelpieper zagen. Een persoon was zo gelukkig bij het spoorbaantje een Kleine Vliegenvanger te zien.

zaterdag 16 september

De allerlaatste dag en snel moesten we alles inpakken. Nat weliswaar, maar de boot zou niet wachten. Onder het inpakken namen we nog een Geelgors en een Grote Gele Kwikstaart waar. De bootreis terug was lang, saai en somber door het ruzerige weer. Op volle zee werd nog wel een Torenavalk gezien, maar verder was iedereen blij toen de auto's werden gestart en er richting Amsterdam gereisd kon worden. Rond middernacht was een ieder weer thuis en konden we weer in een echt bed slapen.